

Fabri, Felix: Evagatorium in Terrae Sanctae, ..., ed. v. C.D. Hassler, Bd. 2, 1843, enthaltend fol. 183A–291B von Bd. 1 des Autographs (19 555-1) und fol. 2a–74a von Bd. 2 des Autographs (19 555-2)

zu Bild Nr.

0601

0599

0605

0595

0610

0590

0650

0550

0700

0500

1100

0100

Ende

Anfang

28

venimus ad quandam ecclesiam pulchram, cui monasterium parvum est annexum, in quo habitant Georgici monachi cum uxoribus suis. Ingressi autem ecclesiam ducti fuimus ad altare majus, quod altare dicitur in eo loco situm, in quo stipes sanctae crucis crevit. Ideo etiam ecclesia in honorem sanctae crucis est consecrata et dicitur ad sanctam crucem. Porro sub altari est fovea, in quam nos inclinavimus, et terram deosculati sumus et indulgentias (††) plenariae remissionis accepimus.

De ipsa autem fovea recreavimus, [nam ex ea] respirat odor, quo allecti diutius in loci deoscultatione mansimus. Apportaverunt etiam nobis brachium S. Barbarae, quod deosculati sumus. Hic est locus ille benedictus, ex quo crevit illud dulce lignum, honore divinitatis dignum, quod nescientes veteres idololatrae figurate praefigurarunt. Nam cum apud eos decretum esset Deo facere simulacrum, accurate ratione hoc simulacrum debere fieri non ex auro, nec argento, nec de lapide, sed ex ligno, tamquam ex convenientissima materia, ut habet Eusebius de Evangel. Praeparat. l. 3. c. 3.

Post orationem in atrio ecclesiae consedimus ad pausandum paululum, eramus enim adhuc jejuni, et calor incepit fervere, aliqui autem de peregrinis ingressi tuguria illorum monachorum petebant, si haberent aliquid coctum? Sed nec coquinas nec ollas vidimus in istis domunculis, sunt enim pauperrimi homines. Interea venit quidam Sarracenus, sportam portans cum botris, de quibus emimus et manducavimus cum pane, quem in sacculis nobiscum portavimus, et de cisterna monachorum aquas hausimus.

Juxta hunc locum stant multae olivae, et est quasi silva olivarum et ficorum. Dicunt autem, quod etiam in hoc loco Salomon viridarium habuerit, ad quod quandoque de Jerusalem vectus aureo curru pro solatio venerit. Cum ergo respirassemus, ascensis asinis per clivum in altum ascendimus, viam saxosam et asperam, et in superioribus vidimus civitatem sanctam a nobis distantem, et domum Simeonis pertransivimus per vias inter hortorum macerias. In progressu vero appropinquantibus nobis Jerusalem intravimus vicum quandam inter macerias, latum praebentem iter, nescio autem, qua de